

Sygn. akt: XU-503/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 24 czerwca 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **K. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 10 maja 2013r. znak: (...)

w sprawie **K. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy K. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 04 lutego 2013r. do 30 kwietnia 2013r. i nadal.

Sygn. akt X U 503/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca K. S. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 10 maja 2013 roku, odmawiającej przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 04 lutego 2013 roku do 30 kwietnia 2013 roku i nadal.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podniósł, że wydana decyzja jest niezgodna z art. 8 i 9 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. W uzasadnieniu odwołania przywołał wykładnię art. 8 i 9 cyt. ustawy, gdyż jego zdaniem do 02 stycznia 2013r. jego niezdolność do pracy była spowodowana innym schorzeniem aniżeli niezdolność do pracy od dnia 04 lutego 2013r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawcy.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że wnioskodawca przebywał na zwolnieniach lekarskich w okresie od 05 lipca 2012r. do 02 stycznia 2013r. w ilości 182 dni. Ponowna niezdolność do pracy wnioskodawcy powstała od dnia 04 lutego 2013r., ale zdaniem strony pozwanej brak jest podstaw do otwarcia nowego okresu zasiłkowego.

Zdaniem strony pozwanej decyzja z dnia 10 maja 2013 roku została wydana w sposób prawidłowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. S. z zawodu technik budowlany prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą. W okresie od 05 lipca 2012r. do 02 stycznia 2013r. był niezdolny do pracy i z tym dniem wykorzystał 182 dni zasiłku chorobowego. Powodem orzekanej niezdolności do pracy w okresie od 05 lipca 2012r. do 07 sierpnia 2012r. była choroba zwyrodnieniowa stawów biodrowych. W okresie od 08 sierpnia 2012r. do 22 października 2012r. wnioskodawca był niezdolny do pracy z powodu choroby korzeni rdzeniowych, a w okresie od 23 października 2012r. do 07 stycznia 2013r. z powodu białaczki limfatycznej. Ponowna niezdolność do pracy od 04 lutego 2013r. do 14 maja 2013r. spowodowana była chorobą korzeni rdzeniowych. Strona pozwana przyznała wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego za okres od 05 lipca 2012r. do 02 stycznia 2013r. uznając, że z tym dniem wnioskodawca wyczerpał okres zasiłkowy w ilości 182 dni.

Lekarz Orzecznik ZUS dokonał analizy dokumentacji medycznej i w dniu 25 kwietnia 2013r. podjął decyzję o braku podstaw do otwarcia od dnia 04 lutego 2013r. nowego okresu zasiłkowego. Zdaniem Lekarza Orzecznika ZUS po ustaleniu numerów statystycznych schorzeń (...) 10 brak jest podstaw na podstawie art.9 pkt 2 ustawy zasiłkowej do otwarcia nowego okresu zasiłkowego.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS.

2) przesłuchanie wnioskodawcy – k. 31 as.

Postanowieniem z dnia 22 października 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych internisty, neurologa i chirurga ortopedy na okoliczność ustalenia czy niezdolność do pracy wnioskodawcy od 04 lutego 2013r. spowodowana jest inną jednostką chorobową aniżeli niezdolność do pracy, z powodu której wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od 05 lipca 2012r. do 02 stycznia 2013r.? Czy po wykorzystaniu 182 dni okresu zasiłkowego z dniem 03 stycznia 2013r. wnioskodawca odzyskał zdolność do pracy i stał się ponownie niezdolny do pracy od dnia 04 lutego 2013r.?

W wydanej w dniu 25 listopada 2013r. biegły sądowy chirurg ortopeda, neurolog i internista uznali, że w okresie od 04 lutego 2013r. niezdolność do pracy wnioskodawcy spowodowana była tą samą jednostką chorobową, z powodu której wnioskodawca był niezdolny do pracy w okresie od 08 sierpnia 2012r. do 22 października 2012r. W okresie od 23 października 2012r. do 07 stycznia 2013r. wnioskodawca był niezdolny do pracy z powodu innej jednostki chorobowej niż jednostka chorobowa, która powodowała niezdolność do pracy od dnia 04 lutego 2013r.

Dowód:1) opinia biegłych sądowych z dnia 25.11.2013r. – k. 38 akt.

2) dokumentacja medyczna dot. leczenia wnioskodawcy – k.34 – 36 as.

Wnioskodawca zgodził się z wydaną w sprawie opinią biegłych sądowych.

Z wydaną w sprawie opinią nie zgodziła się strona pozwana i wniosła do niej zastrzeżenia. Zdaniem strony pozwanej schorzenia będące powodem orzekanej u wnioskodawcy niezdolności do pracy współistniały ze sobą, a wnioskodawca w przerwie nie odzyskał niezdolności do pracy.

Sąd uwzględnił zastrzeżenia strony pozwanej i dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych sądowych. W wydanej w dniu 25 marca 2014r. opinii uzupełniającej biegli sądowi podtrzymali swoje stanowisko w sprawie i dodatkowo wyjaśnili, że wnioskodawca po wykorzystaniu 182 dni okresu zasiłkowego odzyskał zdolność do pracy w przebiegu choroby nowotworowej, która nigdy nie powodowała niezdolności do pracy. Występująca u wnioskodawcy niezdolność do pracy spowodowana jest głównie chorobą zwyrodnieniowo – dyskopatyczną kręgosłupa i nie istnieje związek pomiędzy tymi schorzeniami.

Dowód: opinia uzupełniająca biegłych sądowych z dnia 25.03.2014r. – k. 55 akt.

Z wydaną w sprawie opinią nie zgodził się wnioskodawca, gdyż jego zdaniem białaczka limfatyczna powodowała niezdolność do pracy.

Z wydaną w sprawie opinią uzupełniającą nie zgodziła się strona pozwana i wniosła do niej zastrzeżenia.

Wnioskodawca wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych sądowych, a strona pozwana z opinii innych biegłych.

Sąd oddalił wnioski stron.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jako uzasadnione należało uwzględnić.

W świetle art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r., nr 77, poz. 512), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r.,, poz. 1442).

Zgodnie z art. 8 i 9 przedmiotowej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez okres 182 dni a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni. Zgodnie z art. 9 ust. 1 cyt. ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art.6 ust. 2. W niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja z art.6 ust. 2.

Art. 9 ust. 2 cyt. ustawy reguluje zasady ustalania okresu zasiłkowego w przypadku niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekracza 60 dni.

Z literalnego brzmienia cyt. art.9 wynika, że do okresu zasiłkowego w ilości 182 dni wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przy czym wykładnia językowa prowadzi do wniosku, że doliczaniu podlegają okresy niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym. Ubezpieczony do chwili wyczerpania okresu zasiłkowego w ilości 182 dni nie może domagać się ustalenia nowego okresu zasiłkowego z powodu niezdolności do pracy powstałej przed upływem 60 dni tylko z tego powodu, że jest to nowa niezdolność do pracy powstała z powodu innego zdarzenia.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę w całości przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Nadto Sąd przyznał przymiot wiarygodnej opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłego sądowego chirurga ortopedę, neurologa i internistę, albowiem w ocenie Sądu wskazana opinia została sporządzona w sposób kompleksowy i rzetelny oraz uwzględnia całość zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz zasady doświadczenia życiowego. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego.

Jak wynika z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wnioskodawca K. S. przebywał na zwolnieniach lekarskich w okresie od 05 lipca 2012r. do 22 października 2012r. z powodu zmian zwyrodnieniowych i chorobą korzeni rdzeniowych. W okresie do 23 października 2012r. do 07 stycznia 2013r. powodem orzekanej niezdolności do pracy była białaczka limfatyczna i ponownie od dnia 04 lutego 2013r. choroba korzeni rdzeniowych. Wnioskodawca po wykorzystaniu 182 dniowego okresu zasiłkowego odzyskał zdolność do pracy i ponownie stał się niezdolny do pracy od dnia 04 lutego 2013r. z powodu innej jednostki chorobowej.

Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Odnosząc się do kwestii zastrzeżeń wniesionych przez organ rentowy do sporządzonej w sprawie opinii, należy podkreślić, iż Sąd nie uwzględnił argumentów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, mając na uwadze, jak już wyżej zaznaczono, fakt, iż opinia została sporządzona w sposób rzetelny, jest zgodna z zasadami wiedzy medycznej, a także sporządzona została przez biegłych z długoletnią praktyką orzeczniczą. Zawarte w niej wnioski są logiczne, spójne natomiast zastrzeżenia zgłoszone do opinii biegłych są wyłącznie polemiką z dokonaną przez biegłych oceną i nie znajdują uzasadnienia.

Sąd nie uwzględnił również zastrzeżeń wnioskodawcy do wydanej opinii, gdyż zdaniem Sądu opinia oddaje w sposób prawidłowy ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy i powody orzekania o niezdolności do pracy.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie zachodziła konieczność wydania opinii przez innych biegłych ani opinii uzupełniającej wobec faktu, że biegli szczegółowo wyjaśnili swoje stanowisko w sprawie i je uzasadnili.

Tym samym, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 10 maja 2013 roku w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy K. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 04 lutego 2013 roku do dnia 30 kwietnia 2013 roku i nadal.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.

Sędzia

B. B.